

тия нови творци и да тръгнат по своя път? Най сега да изнесат ценното и оригиналното у тия начинающи и да ги препоръчат на четающий свет?

Отговора всеки може да намери в мълчанието на критиката.

Нашата критика знае едно: да мълчи. И кога заговори, а то ще бъде тогава, когато писателя нема да има нужда от критиката, да охули писателя. Може да сме лоши пророци, ала миналото е в полза на нашето разбиране. — Ив. Вазов бе зле посрещнат от естетическата критика, посредствените и български народ му устроиха два юбileя. Антон Страшимиров е още обект на злобни атаки, ала той самоуверено и спокойно — както подобава на големия талант върви по пътя на своето свето призвание. Добри Немиров, в разцвет на силите крачи към заветна цел. Ана Карима каза своята дума и замълча, може би, за да ни изненада с нещо тъй ново и трайно, каквито съм нейните работи, черпени из народния бит.

Евгения Димитрова се явява твърде редко, ала спре ли се някой да посочи колко ценности тя намери в душата на българката? Кой се занима с трезвените литературни дела на, едва ли не забравения реалист Г. П. Домусчиев?

Бихме изредели десетки имена на безпорни таланти; бихме изнесли литературни творби цял поменик. Ала, нека се знае, целта на тая ни работа не е да пишем поменик. Ние искаме само да загатним за изкуството у нас и да дадем възможност и на читателя, па и на критика да се замислят за основа, което става, за да не бъдем изправени един ден пред едно тежко дело, каквото е това на миналото в областа на родната ни творческа мисъл.

Спомнете си какво стана с Матей Икономов, който ред години от сцената ни учи на звучен български език и разсаждаше проблемите на новото време? Какво стана с Роза Попова, която пропиля младини в театрални ламтежи? Каква е съдбата на нашите стари артисти — актьори!

Спомена ни хвърля в униние. Миналото е тъжно, бъдещето безнадежно!

Онези, които имат и дарование, па и условия да бъдат жреци в храма на свещената критика — забравят призвание; други, които съм призвани да цепят дърва — стават ценители на изящното.

Един такъв енциклопедически „критик“ издава литературен лист. Той с „новия гениален изобретател“ на един оригинално ефикасен модус за рафиниране на изкуството от фокусници — Еврика се провиква той в една своя статия, смърт на бездарниците, гюлетина на фокустниците чрез най-стра и безпощадна критика.